

การใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
และลดความวิตกกังวลในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

Use of Peer Feedback Activity to Promote English Writing Ability and Decrease Writing
Anxiety Among Grade 10 Students

เสาวรส สารอรรถ

Saowarot Sara-art

20/267 ซอยประกาศิต 7 ถนนสระหลวง ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร 66000

20/267 Soi Prakasit 7, Sraluang Road, Naimueang Sub-district, Mueang District, Phichit, 66000, Thailand

Corresponding author, email: preaw.saraart@gmail.com

(Received: Mar 14, 2018; Revised: Mar 30, 2018; Accepted: Apr 3, 2018)

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน และเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการสอนโดยใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 ห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ โรงเรียนพิจิตรพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ที่เรียนชุมนุมคลินิกภาษา ในปลายภาคเรียนที่ 1 ถึง ต้นภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 33 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการสอนเขียนภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเขียนของเพื่อน 5 แผน จำนวน 20 คาบ และ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบวัดความวิตกกังวลในการเขียนภาษาอังกฤษ และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ผลวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้นผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 อยู่ในระดับดี 2) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนมีความวิตกกังวลลดน้อยลงจากก่อนได้รับการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ : กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน การเขียนภาษาอังกฤษ ความวิตกกังวลในการเขียน

Abstract

The purposes of this research were to study students' English writing ability and compare students' English writing anxiety before and after being taught using peer feedback activity. The target group was 33 grade 10, special English program, students at Phichitpittayakom School, Mueang District, Phichit province studying in Language Clinic club in the end of the first semester and in the beginning of the second semester of the academic year 2016. The research instruments consisted of 5 lesson plans using peer feedback activity, 20 periods and an English writing anxiety test. The data gained were analyzed for mean, standard deviation and percentage. The findings of this study were as follows: 1) The students' English writing ability passes the pre-set criterion at good level after being taught by the use of

peer feedback activity. 2) The students' English writing anxiety score decreased after being taught by the use of peer feedback activity.

Keywords: Peer feedback activity, English writing, Writing anxiety

บทนำ

ในภาวะปัจจุบันที่อิทธิพลของโลกาภิวัตน์ยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่อง การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่ควรให้ความสำคัญมาเป็นอันดับต้น ทักษะทางภาษาอังกฤษทั้งสี่ กล่าวคือ ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ล้วนแล้วแต่มีความสำคัญเฉพาะตัวที่จำเป็นในการเรียนรู้สำหรับผู้ที่ต้องการจะศึกษาภาษาอังกฤษ แต่มีอยู่ทักษะหนึ่งที่มักถูกมองข้ามความสำคัญไปคือทักษะเขียน เพราะคนส่วนใหญ่มักเข้าใจว่า เพียงแค่รู้และเข้าใจเพียงแค่การฟังและการพูดภาษาอังกฤษก็เพียงพอแล้วสำหรับการสื่อสาร แต่นั่นไม่เป็นความจริงเลย เพราะการอ่านและการเขียนก็จะช่วยเพิ่มพูนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะความรู้ทักษะภาษาในด้านการเขียนที่เข้ามามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันของคนไทย การเขียนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งเพราะเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และใช้เป็นหลักฐานการอ้างอิงได้ (Khumkaew, 2004) สถาบันสอนภาษาอังกฤษนานาชาติ Education First หรือ อีเอฟ (EF) ได้ทำผลสำรวจด้านทักษะภาษาอังกฤษในต้นปี พ.ศ. 2554 และจัดอันดับพบว่า เด็กไทยมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในอันดับ 42 จาก 44 ประเทศทั่วโลก โดย EF ยังเผยอีกว่าทักษะที่เป็นปัญหาในการใช้มากที่สุดคือทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจเพราะเป็นทักษะที่มีความซับซ้อน จะต้องใช้องค์ความรู้ทั้งหมดที่มีอยู่กลั่นกรองออกมาเป็นงานเขียน นักเรียนส่วนใหญ่จึงเกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย ขาดแรงจูงใจในการเขียน นักเรียนส่วนใหญ่ต้องเผชิญกับการตรวจแก้จากครูผู้สอนที่ได้แก่สิ่งที่ผิดพลาดประกอบกับคะแนนการเขียนก็ไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ สิ่งนี้ทำให้ผู้เรียนรู้สึกท้อแท้ที่จะเขียน ขาดแรงจูงใจในการเขียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความวิตกกังวลในการเขียน ซึ่งบางครั้งงานเขียนก็ถูกจำกัดกรอบความคิดในด้านเนื้อหา ทำให้นักเรียนไม่สามารถสร้างสรรค์งานเขียนได้อย่างเต็มที่ (Klabdee, 2013) ดังนั้นการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ โดยการสอนการเขียนประกอบกับการให้ข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนร่วมชั้นเรียน (Peer feedback) จึงมีความสำคัญ ซึ่งเพื่อนในชั้นเรียนจะสามารถอ่านงานเขียนของเพื่อนเพื่อทำการตรวจสอบงานเขียนในด้านเนื้อหา และภาษา ซึ่งจะทำให้การประเมินงานเขียนนั้นโดยการแสดงความคิดเห็นที่มีต่องานเขียนของผู้เขียน เพื่อให้ผู้เขียนจะได้งานเขียนนั้นไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป ฉะนั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับต่องานเขียนของเพื่อนทำให้การพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนเป็นเรื่องง่ายขึ้น การให้ข้อมูลย้อนกลับไม่เพียงแต่จะทำให้ผู้รับข้อมูลนั้นได้พัฒนาตัวเองจากการได้รับข้อมูลย้อนกลับ ผู้ให้ข้อมูลเองยังสามารถเข้าใจและนำความรู้ใหม่ที่ได้จากการให้ความเห็นในงานเพื่อน มาปรับปรุงและพัฒนางานของตนเองอีกด้วย (Bolton, 2001)

แนวคิดการใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนดังกล่าว สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของ Vygotsky (1978) อ้างถึงใน (Lightbrown & Spada, 1993) ที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในขณะที่เรียนเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น เพราะการใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องร่วมมือกัน เพื่อตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขงานเขียนของเพื่อน รวมไปถึงแสดงความคิดเห็นต่องานนั้น ซึ่ง Vygotsky ยังเชื่ออีกว่าทุกคนมีความสามารถและความพร้อมที่จะเรียนรู้ หากได้รับคำแนะนำ คำชี้แนะ และการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมชั้นเรียน หรือครู เพื่อส่งเสริมให้ความคิดดั้งเดิมที่มีอยู่นั้นถูกเติมเต็มให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น Nilson (2003) ยังเสริมอีกว่า การใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนจะทำให้นักเรียนมีความวิตกกังวลลดน้อยลง และรู้สึกผ่อนคลายมากยิ่งขึ้น เพราะกิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนด้วยกันเอง ดังนั้นสถานการณ์และบรรยากาศในการเรียนก็เป็นบรรยากาศแบบสบาย ๆ ไม่กดดัน ซึ่งแนวคิดการใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการสอนเขียนโดยยึดหลักการใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน ประกอบกับการสอนเขียนเรียงความแบบเน้นกระบวนการ Susser (1994)

กล่าวว่าการเขียนแบบเน้นกระบวนการเป็นกระบวนการสอนที่ให้ความสำคัญต่อวิธีการ ให้ความสำคัญในด้านความคิด การค้นคว้าหาข้อมูล การวางแผนการเขียน รวมไปถึงการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในงานเขียน ซึ่งการเขียนแบบนี้สอดคล้อง กับกิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน ซึ่ง White & Arndt (1991) ระบุว่า การเขียนเน้นกระบวนการเป็นกระบวนการเขียนที่ ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนงานเขียน 2) ขั้นร่างงานเขียน 3) ขั้นปรับปรุงร่างงานเขียน 4) ขั้นแก้ไขร่างงานเขียน และ 5) ขั้นเผยแพร่ร่างงานเขียน จะเห็นได้ว่าการใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนควบคู่ไปกับการเขียนแบบเน้น กระบวนการจะทำให้งานเขียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทำให้เห็นพัฒนาการที่ดีขึ้นของงานเขียน รวมถึงความรู้สึกหรือ เจตคติที่ดีที่เพิ่มขึ้นต่อการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งจะนำไปสู่การลดความวิตกกังวลในการเขียนของนักเรียนอีกด้วย

จากแนวคิดและสภาพปัญหาทั้งหมดที่กล่าวมา การใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนในการสอนเขียน เรียงความภาษาอังกฤษจะช่วยให้แก่นเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพิจิตรพิทยาคม ได้ฝึกฝนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษได้ อย่างเพียงพอ โดยมุ่งเน้นที่การแสดงออกทางภาษาโดยการเขียนเรียงความในเรื่องที่ใกล้ตัวผู้เรียน เพื่อเพิ่มพูนความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง มีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน รวมไปถึงการให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยเพื่อนร่วมชั้นเรียนด้วยกันเองจะสามารถลดความวิตกกังวลต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และเมื่อผู้เรียนไม่มีความวิตก กังวลในการเรียนแล้ว ผู้เรียนก็จะให้ความร่วมมือในการเรียนการสอนเป็นอย่างดี การเรียนรู้ก็จะเป็นไปอย่างราบรื่น มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดความเข้าใจในการเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังการใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน
2. เปรียบเทียบความวิตกกังวลในการเขียน ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 ห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ โรงเรียนพิจิตรพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ที่เรียนชุมนุมคลินิกภาษา ในปลายภาคภาค เรียนที่ 1 ถึง ต้นภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 33 คน

2. รูปแบบการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ประเภทการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-experimental design) แบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว (The single group, pretest-posttest design) วัดผลก่อนและหลัง การทดลอง

3. กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการสอนเขียนภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องาน เขียนของเพื่อนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยดำเนินการตามขั้นตอนการสอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการ จำนวน 5 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งหมดเป็น 20 คาบ แผนการสอนประกอบด้วยขั้นตอนการจัดกิจกรรมการตอบสนองต่องาน เพื่อน โดยมีขั้นตอนในการสร้างแผนการสอนดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง รวมถึงรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์จุดเด่น ของแนวการสอนการสอนโดยใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเขียนของเพื่อน

3.2 ศึกษาหลักสูตร สารการเรียนรู้ มาตรฐาน และตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 มีดังนี้ (ต 1.1 ม 4/1) (ต 1.1 ม 4/3) (ต 1.3 ม 4/1)

3.3 ศึกษาเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในภาคเรียนที่ 1-2 จากนั้นวิเคราะห์ เนื้อหาส่วนที่เหมาะสมในการนำมาสร้างแผนการสอนที่ใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเขียนของเพื่อน ซึ่งมุ่งเน้นหัวข้อการเขียน ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลพื้นฐานของตัวผู้เรียนเอง

3.4 เขียนขอบข่ายของแผนการสอนอย่างคร่าว ๆ โดยระบุถึงหัวข้อ ตัวชี้วัด กิจกรรม สื่อการสอน และวิธีการวัดผล และนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและให้คำแนะนำ

3.5 เขียนแผนการสอนที่ใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเขียนของเพื่อนที่ละแผนตามขอบข่ายโครงร่างที่วางไว้ จากนั้นจึงปรับเปลี่ยนและแก้ไขแผนการสอนตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้เพิ่มเติมกิจกรรมและแบบฝึกหัดที่จะช่วยเป็นแนวทางในการเขียนได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น แผนการสอนประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนการสอน 5 ขั้นตอนดังนี้

3.5.1 ขั้นก่อนการเขียน เป็นขั้นตอนในการค้นหาหัวเรื่องในการเขียน รวบรวมข้อมูล คิดค้นใจความหลักของเนื้อเรื่อง วางโครงร่าง รวมไปถึงศึกษางานเขียนตัวอย่าง ก่อนที่จะลงมือเขียนจริง เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อม ทั้งในด้านของข้อมูลและตัวภาษาก่อนที่ผู้เรียนจะลงมือเขียนจริง

3.5.2 ขั้นร่างงานเขียน เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนลงมือเขียนงานของตนเอง แต่เป็นงานเขียนในฉบับร่าง โดยครูผู้สอนจะทำหน้าที่เพียงคอยให้คำแนะนำในการเขียน เพราะเป็นขั้นตอนการเขียนที่ยังไม่เน้นความถูกต้องของงานเขียนและความสละสลวยของภาษามากนัก

3.5.3 ขั้นปรับปรุงร่างงานเขียน เป็นขั้นตอนที่ใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน ซึ่งผู้เรียนต้องนำงานเขียนของตนเองไปแลกกันกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนเพื่อช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง แก้ไข และปรับปรุง ทั้งในด้านสาระเนื้อหา และลีลาในการเขียน รวมไปถึงการตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ไวยากรณ์ ซึ่งในแต่ละแผนการสอน ผู้เรียนจะต้องสลับปรับเปลี่ยนเพื่อนที่ทำหน้าที่ให้ข้อมูลย้อนกลับด้วย

3.5.4 ขั้นแก้ไขร่างงานเขียน เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนนำคำแนะนำจากเพื่อนที่ได้ตรวจสอบงานเขียนของตนมาแก้ไขข้อผิดพลาดและพัฒนางานเขียนจนเป็นงานเขียนที่สมบูรณ์

3.5.5 ขั้นเผยแพร่ร่างงานเขียน เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนนำงานเขียนของตนเองในฉบับที่สมบูรณ์แล้วไปเผยแพร่ให้กับเพื่อนร่วมชั้นเรียนคนอื่น ๆ เพื่อที่ผู้อื่นจะได้มีโอกาสในการอ่านงานเขียนในฉบับที่สมบูรณ์ของตนเอง

3.6 สร้างแบบบันทึกการให้ข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนทั้งในด้านเนื้อหาและภาษา

3.7 นำแผนการสอนไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและให้คำแนะนำที่ละแผนจนครบทั้งหมด 5 แผน

3.8 นำแผนการสอนที่ใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเขียนของเพื่อนไปให้ผู้เชี่ยวชาญ (ภาคผนวก ก) ตรวจสอบและให้คำแนะนำ จากนั้นจึงปรับเปลี่ยนและแก้ไขแผนการสอนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญให้ปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน

3.9 นำแผนที่ได้ไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 โรงเรียนพิจิตรพิทยาคม ที่เรียนชุมนุมคลินิกภาษา

4. กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบประเมินที่ใช้ประเมินการเขียนเรียงความเกี่ยวกับตนเอง เช่น การเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง เรื่องราวเกี่ยวกับบ้านที่อยู่อาศัยและครอบครัว เรื่องราวเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่ชื่นชอบ การเดินทางในความทรงจำ และการทำอาหารเพื่อสุขภาพที่มีผักเป็นส่วนผสมอย่างน้อยสามชนิด ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินของ Jacobs *et al.* (1981) ซึ่งจะประเมินความสามารถในงานเขียนทั้ง 5 ด้านคือ เนื้อหา การจัดลำดับความคิด คำศัพท์ การใช้ภาษา และกลไกการใช้ภาษา มาเป็นปรับใช้เป็นมาตรฐานในการประเมินงานเขียน 2) แบบวัดความวิตกกังวลในการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่สอบถามสภาวะความตึงเครียด หรือความไม่สบายใจ ซึ่งมีสาเหตุมาจากการขาดแรงจูงใจ หรือหวาดกลัวที่จะเขียน รวมไปถึงการขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่มีความภาคภูมิใจและไม่เห็นถึงคุณค่าในงานเขียนของตนเอง เป็นแบบวัดที่ปรับมาจากแบบวัดความวิตกกังวลในชั้นเรียนของ Daly & Miller (1975) ซึ่งหลังทำการปรับแบบวัด ผู้วิจัยจะนำแบบวัดไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ เพื่อนำคำแนะนำที่ได้รับมาแก้ไขปรับปรุง จากนั้นก็

นำแบบวัดไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง ก่อนจะนำแบบวัดความวิตกกังวลนี้ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยแบบวัดความวิตกกังวลในการเขียนภาษาอังกฤษมีทั้งหมด 30 ข้อ ประกอบด้วยทั้งคำถามเชิงบวกและคำถามเชิงลบ

5. การดำเนินการทดลอง โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 5.1 วัดความวิตกกังวลในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนการเรียนการเขียน โดยใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน
- 5.2 ปฐมนิเทศนักเรียนโดยให้วิเคราะห์ตัวอย่างงานเขียนของครูผู้สอน และใช้แบบบันทึกการให้ข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนทั้งในด้านเนื้อหาและภาษาประกอบการวิเคราะห์
- 5.3 ดำเนินการทดลองตามแผนการสอน โดยใช้แผนการสอนที่ใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนที่สร้างขึ้นจำนวน 5 แผน รวมทั้งหมด 20 คาบ ซึ่งหลังจากการเขียนในแต่ละแผนนักเรียน จะต้องทำการประเมินงานเขียนของเพื่อนจากแบบประเมินที่ผู้สอนกำหนดให้ โดยเริ่มต้นตั้งแต่เดือนสิงหาคม ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2559

5.4 ทำการประเมินความสามารถในการเขียนโดยผู้วิจัย หลังการเรียนรู้ในแต่ละแผนการสอน

5.5 วัดความวิตกกังวลในการเขียนภาษาอังกฤษหลังการเรียนการเขียน โดยใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน

5.6 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อแปลผลต่อไป

6. การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

6.1 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังจบการเรียนรู้แต่ละแผนการสอน

6.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากการทำแบบวัดความวิตกกังวลในการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน

ผล

จากการวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และลดความวิตกกังวลในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยงานเขียนทั้ง 5 ฉบับ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนอยู่ที่ 14.03 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.26 มีค่าร้อยละเท่ากับ 70.15 และมีคุณภาพระดับดี โดยค่าเฉลี่ยของความสามารถในการเขียนในงานเขียนฉบับสุดท้ายดีขึ้นจากงานเขียนฉบับก่อนหน้า ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 15.90 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.03 มีค่าร้อยละเท่ากับ 75.45 และมีคุณภาพระดับดี จะเห็นได้ว่าคะแนนของนักเรียนตั้งแต่งานเขียนฉบับที่ 1 จนถึงงานเขียนฉบับที่ 5 มีพัฒนาการที่ดีขึ้นตามลำดับซึ่งถือได้ว่าการที่นักเรียนได้เรียนการเขียนโดยใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน ทำให้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และมีพัฒนาการที่ดีขึ้นตามลำดับ

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนการทดลองโดยใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนเท่ากับ 2.63 มีความวิตกกังวลในการเขียนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 2.35 ความวิตกกังวลในการเขียนอยู่ในระดับต่ำ จากการเปรียบเทียบพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนลดลงเท่ากับ 0.25 จึงกล่าวได้ว่า หลังการทดลองโดยใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน ความวิตกกังวลในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนลดลงจากก่อนการทดลอง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน (จำนวนนักเรียน 33 คน)

งานเขียนชิ้นที่	ค่าเฉลี่ย (คะแนนเต็ม 20)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	คุณภาพ
1	13.48	1.56	67.40	ดี
2	13.45	1.89	67.25	ดี
3	13.42	2.48	67.10	ดี
4	14.70	2.36	73.50	ดี
5	15.09	3.03	75.45	ดี
รวม	14.03	2.26	70.15	ดี

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความวิตกกังวลในการเขียนของคะแนนความวิตกกังวลในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน (จำนวนนักเรียน 33 คน)

การทำแบบวัดความวิตกกังวลในการเขียน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความวิตกกังวลใน การเขียน
ก่อนเรียน	2.63	0.45	ปานกลาง
หลังเรียน	2.35	0.50	ต่ำ

อภิปรายผล

1. นักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้นจากการที่นักเรียนได้รับการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน เห็นได้ชัดว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ผลงานเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเองก็ออกมาในเกณฑ์ที่ดี จึงเห็นได้ว่าความสามารถในการเขียนของนักเรียนพัฒนาไปในการที่ดีหลังจากเรียนโดยใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการพัฒนาในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมีหลายประการดังนี้

1.1 การใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน เป็นการช่วยเหลือและการทำงานร่วมกันระหว่างเพื่อนกับเพื่อน เพราะนักเรียนที่ทำงานร่วมกับเพื่อนที่มีความรู้ความสามารถมากกว่าสามารถพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพในการเรียนดีมากกว่านักเรียนที่ทำงานเพียงลำพัง นอกจากนี้แนวคิดของ Piaget (1954) ยังเห็นตรงกันว่า ผลจากการที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันนั้น จะทำให้โอกาสที่นักเรียนไม่ยึดเอาความคิดของตัวเองเป็นศูนย์กลางจะเกิดขึ้นง่ายขึ้น และการให้ข้อมูลย้อนกลับหรือการตอบสนองต่องานเพื่อนจะเอื้อประโยชน์ต่อผู้เขียน ขณะที่แลกเปลี่ยนงานกันอ่านงานเขียนนั้นทำให้นักเรียนมีโอกาสได้ศึกษาจุดบกพร่อง รับรู้ถึงความต้องการและความรู้สึกของผู้อ่าน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขหรือเขียนงานของตนเองอีกครั้งให้งานมีประสิทธิภาพมากขึ้นกว่าเดิม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Krashen (1984) ที่เห็นว่าเมื่อผู้เขียนได้รับข้อมูลย้อนกลับต่องานเขียนแล้ว เขาก็มีโอกาสได้ศึกษาจุดบกพร่อง รับรู้ถึงความต้องการและความรู้สึกของผู้อ่าน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขหรือเขียนอีกครั้งเพื่อให้งานมีประสิทธิภาพมากขึ้นกว่าเดิม นอกจากนี้ Saengklaijaroen (2012) ยังกล่าวว่า ข้อมูลย้อนกลับเป็นการฝึกแก้ไขข้อบกพร่องทางไวยากรณ์เบื้องต้นด้วยตนเอง ทั้งยังได้ฝึกความรอบคอบในการตรวจทานงานเขียนของตนได้อีกด้วย และยังสอดคล้องกับความคิดของ Vygotsky (1978) อ้างถึงใน (Lightbrown &

Spada, 1993) ที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในขณะที่เรียนเพื่อเพิ่มความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถและพร้อมที่จะเรียนรู้หากได้รับคำแนะนำ คำชี้แนะจากเพื่อนร่วมชั้นเรียนหรือครู เพื่อส่งเสริมให้ ความคิดดั้งเดิมที่มีอยู่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

1.2 การที่พัฒนาการทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้นนั้น เห็นได้ชัดว่าการใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนร่วมชั้นเรียนแบบเน้นกระบวนการเป็นปัจจัยสำคัญในการเขียน ซึ่งตัวนักเรียนก็ต้องทำตามขั้นตอน การเขียนที่วางเอาไว้ ซึ่งก่อนที่นักเรียนจะได้ลงมือเขียนนั้น นักเรียนจะต้องค้นหาและรวบรวมข้อมูลที่จะใช้ในการเขียน นักเรียนจะต้องมีข้อมูลที่เพียงพอสำหรับการเขียน นักเรียนสามารถทำการร่างงานเขียนของตนเองออกมาไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบตาราง แผนผัง หรือการตอบคำถามเพื่อเป็นแนวทางไปสู่การเขียน และให้ข้อมูลในงานเขียนครบถ้วนสมบูรณ์ ข้อมูลสำคัญไม่ขาดหายไป ขั้นตอนนี้จึงเป็นขั้นตอนแรกๆที่ช่วยเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนก่อนที่จะลงมือเขียน เมื่อนักเรียนมี ข้อมูลเพียงพอที่จะเขียนแล้ว จากนั้นนักเรียนก็ลงมือร่าง เมื่อเขียนเสร็จจึงนำไปแลกเปลี่ยนกับเพื่อนเพื่อให้ข้อเสนอแนะในการ นำงานไปปรับแก้ไขให้มีเนื้อหาสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จากนั้นนักเรียนก็นำงานกลับคืนมาปรับแก้ไขตามที่ได้เพื่อนได้ให้คำแนะนำจน กลายเป็นงานในฉบับที่สมบูรณ์ ก่อนที่จะนำมาให้ครูผู้สอนประเมิน เป็นไปตามที่ White & Arndt (1991) กล่าวไว้ว่า การ เขียนลักษณะนี้จะเป็นกระบวนการเขียนที่มีลำดับและขั้นตอนในการเขียน อีกทั้งเป็นการเขียนที่ให้ความสำคัญต่อความรู้สึก ของผู้อ่าน เข้าใจผู้อ่าน เพราะต้องผ่านการอ่านและการให้คำแนะนำจากเพื่อนร่วมชั้นเรียนก่อนที่จะทำให้งานเขียนฉบับนั้น เป็นงานเขียนในฉบับที่สมบูรณ์ แต่ก็เป็นการเขียนที่เหมาะสมกับความหลากหลายในความต้องการของนักเรียน เพราะเป็นการ เขียนที่เน้นความสร้างสรรค์ มีการผสมผสานระหว่างความคิดหรือความรู้สึกได้อย่างเป็นระบบ และนักเรียนสามารถจัดการกับ งานเขียนตัวเองได้อย่างมีอิสระ เพราะไม่ถูกครูผู้สอนกรอบความคิดในเรื่องที่ต้องการเขียน

1.3 การใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน สามารถสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนได้ เพราะนักเรียน สามารถค้นคว้าหาข้อมูลที่จะเขียนด้วยตนเอง อีกทั้งได้นำข้อมูลเกี่ยวกับตนเองมาประกอบในงานเขียน จึงทำให้นักเรียนรู้สึก ภูมิใจกับผลงานเขียนมากขึ้น ขณะที่นักเรียนแลกเปลี่ยนกันอ่าน เมื่อนักเรียนเห็นข้อดีในงานเขียนเพื่อน นักเรียนก็สามารถนำ ข้อดีเหล่านั้นมาใช้ในการงานของตนเองได้ หรือเมื่อนักเรียนได้เห็นข้อผิดพลาดในงานเขียนของเพื่อน นักเรียนก็จะไม่นำ ข้อผิดพลาดเหล่านั้นมาใช้ในการงานของตนเอง การที่ไม่ต้องเผชิญแรงกดดัน ภาวะความตึงเครียด และคำวิจารณ์จากครูผู้สอน โดยตรง แต่เป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่เป็นผู้ให้คำแนะนำในการเขียนจึงทำให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลาย และมีความต้องการที่จะ ถ่ายทอดเรื่องราวของตนเอง หรือเรื่องราวที่ตนเองได้รู้ให้กับเพื่อนร่วมชั้นเรียนได้อ่าน จึงเข้ากันกับความคิดของ Roonghirun (2007) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของการเขียนแบบเน้นกระบวนการที่นำเอากิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนมาประกอบ การเขียนที่มีต่อความสามารถในงานเขียนไว้ว่า สามารถช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจในการเขียนให้กับนักเรียนเพิ่มขึ้น เพราะได้มี โอกาสคิด ค้นคว้า รวบรวมข้อมูล ในเรื่องที่ตนสนใจที่จะเขียน อีกทั้งการที่นักเรียนเป็นผู้ให้คำแนะนำในงานเขียนแทนการ ตรวจแก้โดยครูผู้สอนส่งผลอย่างมากในการพัฒนาความสามารถในการเขียนของผู้เขียน เพราะในการสอนเขียนแบบเน้น กระบวนการ ผู้เขียนต้องอ่านงานให้เพื่อน จึงสามารถเห็นข้อบกพร่องและนำความรู้ที่ได้มาแก้ไขงานฉบับถัดไปของตนเอง และการปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องและเป็นกระบวนการทำให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงตั้งแต่งานฉบับแรก เมื่อนักเรียน ได้เห็นพัฒนาการในผลงานของตนเองระหว่างผลงานฉบับแรกกับฉบับที่สอง นักเรียนก็มีแรงจูงใจและความกระตือรือร้นที่จะ เขียนงานของตนเองมากขึ้น และงานเขียนที่ได้รับมอบหมายทั้ง 5 ฉบับนั้นก็เป็งานเขียนที่ใช้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนเองทั้งสิ้น

2. นักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนมีความวิตกกังวลลดลงจากก่อน ได้รับการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งก่อนการทดลองนักเรียนมีความวิตกกังวล อยู่ในระดับปานกลาง และหลังจากได้รับการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนความวิตกกังวลของ นักเรียนลดลงมาอยู่ในระดับต่ำ

2.1 การใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนทำให้นักเรียนมีความวิตกกังวลน้อยลงดังนั้นนักเรียนจึงมีความมั่นใจในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น จากการที่นักเรียนรวบรวมข้อมูลได้อย่างครบถ้วนพอที่จะเขียน ก่อนที่จะได้ลงมือเขียน รวมไปถึงการมีตัวอย่างงานเขียนจากครูผู้สอนเพื่อนเป็นแนวทางในการเขียนก็เป็นส่วนช่วยสำคัญที่ทำให้ความวิตกกังวลในการเขียนของนักเรียนลดลงด้วย อีกทั้งการที่นักเรียนได้ทำการร่างงานเขียนก่อนนั้น ช่วยให้นักเรียนไม่รู้สึกสับสนว่าต้องเริ่มเขียนจากส่วนไหนก่อน หรือควรจะเรียงลำดับข้อมูลในการเขียนอย่างไร ยิ่งไปกว่านั้นการที่เพื่อนร่วมชั้นเรียนเป็นผู้ที่อ่านและให้คำแนะนำในงานเขียนมีส่วนช่วยลดความตึงเครียดในการเขียนได้มาก เพราะนักเรียนไม่ต้องเผชิญหน้ารับฟังคำวิจารณ์จากครูผู้สอนโดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Bailey (1983) ที่ได้ทำการศึกษาถึงผลของความวิตกกังวลแบบเอื้ออำนวย และความวิตกกังวลแบบสกัดกั้น ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาที่สองของนักเรียน พบว่า หากนักเรียนมีความวิตกกังวลอยู่ในระดับของความวิตกกังวลแบบเอื้ออำนวย กล่าวคือ มีความวิตกกังวลอยู่ในระดับที่พอดีไม่มากหรือน้อยจนเกินไป ก็จะทำให้ นักเรียนสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศได้ ดังนั้นความมั่นใจที่มีเพิ่มมากขึ้น ไม่เพียงแต่ทำให้งานเขียนออกมาดีขึ้นแล้ว ยังทำให้ความวิตกกังวลทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนลดน้อยลงอีกด้วย

2.2 การใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนยังช่วยทำให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายมากยิ่งขึ้น หลังจากที่เราว่าผู้ที่อ่านงานเขียนของตนเองคือเพื่อนร่วมชั้นเรียนด้วยกันเอง ไม่ใช่ครูผู้สอน สอดคล้องกับความคิดของ Muncie (2000) ที่ได้แสดงความคิดไว้ว่า ลักษณะของข้อมูลย้อนกลับหรือการตอบสนองต่องานเขียนของครูผู้สอนมุ่งเน้นไปในเรื่องของการแก้ไขด้านความถูกต้องทางไวยากรณ์เป็นส่วนใหญ่ มากกว่าการตรวจสอบแก้ไขในด้านของเนื้อหา และการเรียบเรียงความคิด รวมไปถึงไม่มีการแนะนำหรือแสดงความคิดเห็นต่องานเขียนนั้น เพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้เขียนในงานเขียนฉบับต่อไป ซึ่งบางครั้งการแก้ไขงานเขียนในลักษณะนี้ทำให้นักเรียนหมดกำลังใจ เบื่อหน่าย ท้อแท้ ขาดความมั่นใจและขาดแรงจูงใจในการเขียนในครั้งต่อไปเพราะเหมือนเป็นการห้ามหรือสกัดกั้นความคิดในการสร้างสรรค์งานเขียนของนักเรียน ซึ่งแรกเริ่มนักเรียนหลายคนอาจจะหวั่นใจอยู่บ้างว่าเพื่อนจะสามารถ ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ หรือแก้ไขข้อผิดพลาดในงานเขียนของตนได้จริงหรือไม่ หรือว่าตนเองจะสามารถแก้ไขงานเขียนหรือให้ข้อเสนอแนะงานเขียนให้กับเพื่อนได้อย่างถูกต้องและดีพอหรือไม่ เห็นได้จากการให้คำแนะนำในงานเขียนในครั้งแรก นักเรียนหลายคนขอความช่วยเหลือจากครูผู้สอนเพื่อให้ตรวจสอบความถูกต้องในด้านเนื้อหาและไวยากรณ์ของงานเขียนเพื่อน แต่หลังจากได้ทำการแลกเปลี่ยนกันอ่านไประยะหนึ่งแล้ว นักเรียนเริ่มมีความมั่นใจว่าตนเองก็สามารถให้คำแนะนำและแก้ไขข้อผิดพลาดในงานเขียนของเพื่อนได้ และก็เชื่อใจในเพื่อนร่วมชั้นว่าจะสามารถให้คำแนะนำและแก้ไขข้อผิดพลาดให้ตนได้เช่นเดียวกัน

ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าการใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนสามารถลดความวิตกกังวลในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ เมื่อนักเรียนมีความมั่นใจที่จะเขียน นักเรียนก็จะเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และหากนักเรียนมีความมั่นใจในตัวผู้ให้คำแนะนำในงานเขียนของตน ก็จะทำให้นักเรียนรู้สึกสบายใจและผ่อนคลายมากขึ้นที่จะถ่ายทอดงานเขียนออกมาให้กับผู้อื่นได้รับรู้ถึงเรื่องราวและความตั้งใจที่ตนต้องการจะสื่อสารออกมา

สรุป

การใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน ทำให้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดีขึ้น และยังทำให้ความวิตกกังวลในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนลดน้อยลงอีกด้วย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยโดยใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนในกลุ่มเป้าหมายอื่น เช่น ระดับชั้นมัธยมต้น หรือระดับมหาวิทยาลัย
2. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นๆเพิ่มเติม เช่น แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ความเชื่อมั่นในการแลกเปลี่ยนงานกับเพื่อน ความภูมิใจในงานเขียนของตน

3. ควบนำกิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนไปใช้กับรายวิชาอื่นๆ ที่มีสอนอยู่ในโรงเรียน เช่น ภาษาฝรั่งเศส ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาสเปน

เอกสารอ้างอิง

- Bailey, K. (1983). *Competitiveness and anxiety in adult second language learning: Looking at and through the diary studies*. Rowley: Mass Newbury House.
- Bolton, G. (2001). *Reflective Practice*. New York: Dorwyn Ltd.
- Daly, J. A. & Miller, M. D. (1975). *The empirical development of an instrument to measure writing apprehension*. Massachusetts: Newbury House.
- Jacobs, H.L., Zingraf, S.A. Wormuth, D.R., Hartfiel, V.F. & Hughey, J.B. (1981). *Testing ESL composition: a practical approach*. Massachusetts: Newbury House.
- Khumkaew, Y. (2004). *Developing Writing Ability through Making Notes Activity*. Master thesis. Kasetsart University. (in Thai)
- Klabdee, S. (2013). English Proficiency of Thai is Getting Better. *Population & Social Issues on Mental Health*, 3(2), 4-5. (in Thai)
- Krashen, S.D. (1984). *Writing research, theory, and applications*. Trowbridge: Redwood Burn, Ltd.
- Lightbrown, P. & Spada, N. (1993). *How Languages Are Learned*. Oxford: Oxford University Press.
- Muncie, J. (2000). *ELT Journal: Using written teacher feedback in EFL composition classes*. Oxford: Oxford University Press.
- Nilson, L. (2003). Improving Student Peer Feedback. *College Teaching*, 51(1), 34-38.
- Piaget, J. (1954). *The Construction of Reality in the Child*. New York: Basic Books, Inc.
- Roonghirun, M. (2007). *The Use of Process Writing to Enhance Writing Ability of the Students at Rangsit University*. Master thesis. Srinakharinwirot University. (in Thai)
- Saengklaijaroen, W. (2012). The Ability of Writing Guided and Free Compositions through the Use of Explicit and Implicit-Cues-Responding Techniques. *Journal of Yala Rajabhat University*, 7(1), 70. (in Thai)
- Susser, B. (1994). Process approaches in ESL/EFL writing instruction. *Journal of Second Language Writing*, 3(1), 31-47.
- White, R. & Arndt, V. (1991). *Process Writing*. Essex: Addison Wesley Longman Ltd.